Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26827
Copyright: Admont, Benediktinerstift

80

q̃ dicebat. Os ꝓpm̃ esto m̃ peccatori.
Conuertantur q̃ illi aduespã. & famem
patiantur ut canes. Desideant grãm
dĩ. intelligant se peccatores. forte illi
infirmi fiant. diuites illi fiant pauperes.
iusti illi agnoscant se peccatores. leones
illi fiant canes. Conuertentur aduespã
& famẽ patientur ut canes & circuibũt
ciuitatẽ. Quã ciuitatẽ. Mundũ istũ
quẽ q̃bdã locis scẗ̃ura uocat ciuitatẽ
circũstantiũ. idẽ quia in omnib̃ gentib̃
undiq; circũfuderat mundus unã gen
tẽ iudeorũ. ubi talia gerebantur. & appel
labatur ciuitas circũstantiũ. Istã ciuita
tẽ circuibunt illi iam canes facti esuri
entes. Qua re circuibunt. Saulus ex lu
po canis factus est aduespã. i. sero cuersus.
de miseris dñi sui ingrãs ei cucurrit & cir
cuiuit ciuitatẽ. Ecce ipsi loquentur in
ore suo. & gladius in labiis eorũ. Iam ille
gladius bis acutus. de quo paulus dicit. Et gla
dius spiritus q̃d est uerbum dei. Quare bis acutus.
Quare. ñ quia ex utroq; testamẽto feriens.
Hoc gladio mactabantur. de quib̃ dicebat
PETRO. Macta & manduca. Et gladius
in labiis eorũ. quis audiuit. Loq̃n
tur in ore suo q̃s audiuit. i. stomacha
bantur adulsus pigros ad fidẽ. Qui pau
lo ante & ipsi credere nolebant. tedio
de ñ credentib̃ patiuntur: Et reuera fris
frangit. Videt hominẽ pigrũ ante quã
sit xpianus. clamas ad illũ cotidie quare ẽ
uitatur: scilicet cuia uulte omis est xpianos.
& miratur q̃a ñ dñus s. excaudit illi quã ad
uespã cũsus ẽ. S. quia factus ẽ esuriens
sicẽ canis. habet iam in labiis gladium.
Dicẽ. Quis audiuit. Quid ẽ q̃s audiuit.
Quis credidit auditui nro. & brachiũ dñi
cui reuelatũ ẽ. Quo quis audiuit.

Non credunt iudei. cũsis s. ad gentes. & an
nuntiauerunt. Iudei ñ credebant. &
tam p credentes iudeos euangl. circuibat
ciuitatẽ & dicebant. Quo q̃s audiuit.
Et tu dñe deridebis eos. Quis audiuit.
O mis gentes. xpiano futuros. & uos dicetis.
q̃s audiuit. Quid ẽ deridebis eos. Im
ebilo habebis omis gentes. Nichil ante
te erit. quia facilium ũ erit ut credant
inter omis gentes. fortitudinẽ meã adte
custodiã. Iui cũ fortes idõ ceciderunt
quia fortitudinẽ suã ad te ñ custodierũt.
idẽ illi q̃s iuge me insurrexerunt de se pre
sumpserunt. ego aũ fortitudinẽ meã
adte custodiã. quia si recedo cado. si ac
cedo fortior fio. Videte cũ q̃d ẽ fis in
anima humana. Non habet ex se lum.
ñ habet ex se uires. totũ aũ q̃d pulchrũ
ẽ in anima uirtus & sapientia ẽ. s. nec sa
pit sibi nec ualet sibi. nec ipsa s̃ lux est.
nec ipsa sibi uirtus ẽ. Est quedã origo
fonsq; uirtutis. est quedã radix sapi
entiẽ. ẽ quedã uerta dicam si & hoc
dicendũ ẽ rego in commutabilis uerta
tis. ab hac anima recedens tenebratur: ac
cedens illuminatur: Accedite ad eũ & il
luminamini. q̃a recedendo tenebramini.
Ergo fortitudinẽ meã adte custodiã. ñ
ate recedã. ñ de me p̃sumã. fortitudinẽ
meã adte custodiã. quia tu ds susceptor
mis es. Ubi enim eã. Et ubi sum.
Et unde me suscepisti. Quas inimicitias me
as dimisisti. Ubi iacebam. Quo erat
sũ. Ergo hec meminisse debeo q̃d in alio
psalmo dr: Quo pat̃ mis & mat̃ mea de
reliquerunt me. dñs aũ assũpsit me.
Fortitudinẽ meã adte. c. q. tu ds. s. mis
es. Os mis mia ei puenit me. Ecce q̃d ẽ.
fortitudinẽ m. adte. c. de me omino
nichil p̃sumã

Tandẽ cũsis

7. facẽ